

NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk rapport 2017-2

Jo Vegar Arnekleiv, Trygve Hesthagen, Aslak Darre Sjursen,
Odd Terje Sandlund, Lars Rønning, Hans Mack Berger og
Jon Museth

Fiskebiologiske undersøkelser i Selbusjøen og Nea med sideelver i 2016

Sammendrag

Arnekleiv, J.V., Hesthagen, T., Sjørnsen, A.D., Sandlund, O.T., Rønning, L., Berger, H.M & Museth, J. 2017. Fiskebiologiske undersøkelser i Selbusjøen og Nea med sideelver i 2016. – NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk rapport 2017-2: 1-86.

I Selbusjøen med tilløpselver og i Nea med tilløpselver ble det gjennomført fiskebiologiske undersøkelser høsten 2016 på oppdrag for Statkraft Energi AS. I Selbusjøen omfattet undersøkelsen prøvefiske med bunn garn (Jensen-serien og nordiske oversiktsgarn) i strandsonen og på dypere bunnområder, og flytegarn i pelagialen. Det ble fisket i fire områder: Hammer-Neaosen, Fløneset, Tømra-Selbustrand og Brøttem (Klæbu). I hvert område ble det satt to utvida Jensen-serier (12,5-45 mm), to utvida Jensen-serier fordelt på to lenker på dypere vann, seks nordiske bunn garn (5-55 mm) enkeltvis og seks nordiske bunn garn fordelt på to lenker, samt ei lenke med fire flytegarn (Jensen-serien på 19,5-35 mm) og to flytegarn av nordiske oversiktsgarn. Fangstutbyttet er uttrykt som antall individ pr. 100 m² garnareal pr natt (CPUE), og som antall fisk pr. garnnatt på ulike maskevidder (Jensen-serien). Som en kompensasjon for tapt naturlig rekruttering, blir det i Selbusjøen hvert år satt ut 15 000 to-somrig ørretunger av Nea/Selbusjøstamme. Fisken har variert i størrelse mellom på ca. 100-145 gram. I Nea er det utsetningspålegg på 10 000 to-somrig ørretunger. Settefisker er merket, og forekomst av merket fisk i fangsten ble registrert.

Totalfangsten på alle garntyper var 279 fisk fordelt på 85 ørret (30,5 %), 68 røye (24,4 %), 61 ørekyt (21,9) og 61 lake (21,9 % hver) og bare 4 gjedde (1,3 %). Utbyttet av ørret på Jensen-serien og Nordiske bunn garn var lavt, tilsvarende en CPUE på henholdsvis 1,9 og 1,9. Utbyttet av ørret på Jensen-serien var lavere i områdene i Selbu enn i Klæbu. Også utbyttet av røye på bunn garn i strandsona var svært lavt med en CPUE på 0,08 og 0,3 på henholdsvis Jensen-serien og Nordiske garn. For utbyttet av lake var tilsvarende CPUE 0,75 og 0,60. Utbyttet av lake økte noe på garn satt i dypområdene 12-50 m. I tillegg ble det fanget 61 ørekyt på Nordiske bunn garn satt i strandsona, tilsvarende en CPUE på 9,2-15,6. Flytegarna (Jensen-serien) hadde bra utbytte av røye på maskeviddene 26 og 29 mm med 5,7-8 fisk pr. garnnatt og maskevidde. På nordiske flytegarn ble det bare fanget to røyer.

Totalfangsten av ørret var dominert av villfisk (70,6 %). Andelen settefisk var større i Selbu (område I-III, 34,5 %) enn i Klæbu (område IV, 18,5 %). Villfisken hadde lavere gjennomsnittsvikt (159 g) enn settefisken (365 g), mens lengdefordelingen viser stor andel villfisk under 25 cm. Aldersfordelingen var ganske lik mellom villfisk og settefisk, med størst andel 2+ i begge grupper. Det var bare to ørret over 500 g i fangsten.

Veksten til ørret var god med en tilvekst på 6-7 cm pr. år (2-5 år), uten stagnasjon i veksten. Ørreten har sein kjønnsmodning, fem gyte hunner var gjennomsnittlig 37,8 cm. Gjennomsnittslengden til 16 gyte hunner fanget i sideelvene var 38,7 cm. Ørreten hadde middels god til god kvalitet vurdert fra kondisjonsfaktor og kjøttfarge.

Røyas vekst var god de tre første årene, men veksten stagnerer ved 3 - 4 års alder og en lengde på 23-26 cm. Det var flest gyte hunner i lengdegruppen 25-30 cm. Kvaliteten på røya var middels god.

Det ble gjennomført et elektrisk båtelfiske i strandsona i Selbusjøen og nedre del av Nea. Resultatene indikerer at bestandene av både gjedde og ørret er tynne, mens det er stor tetthet av ørekyt.

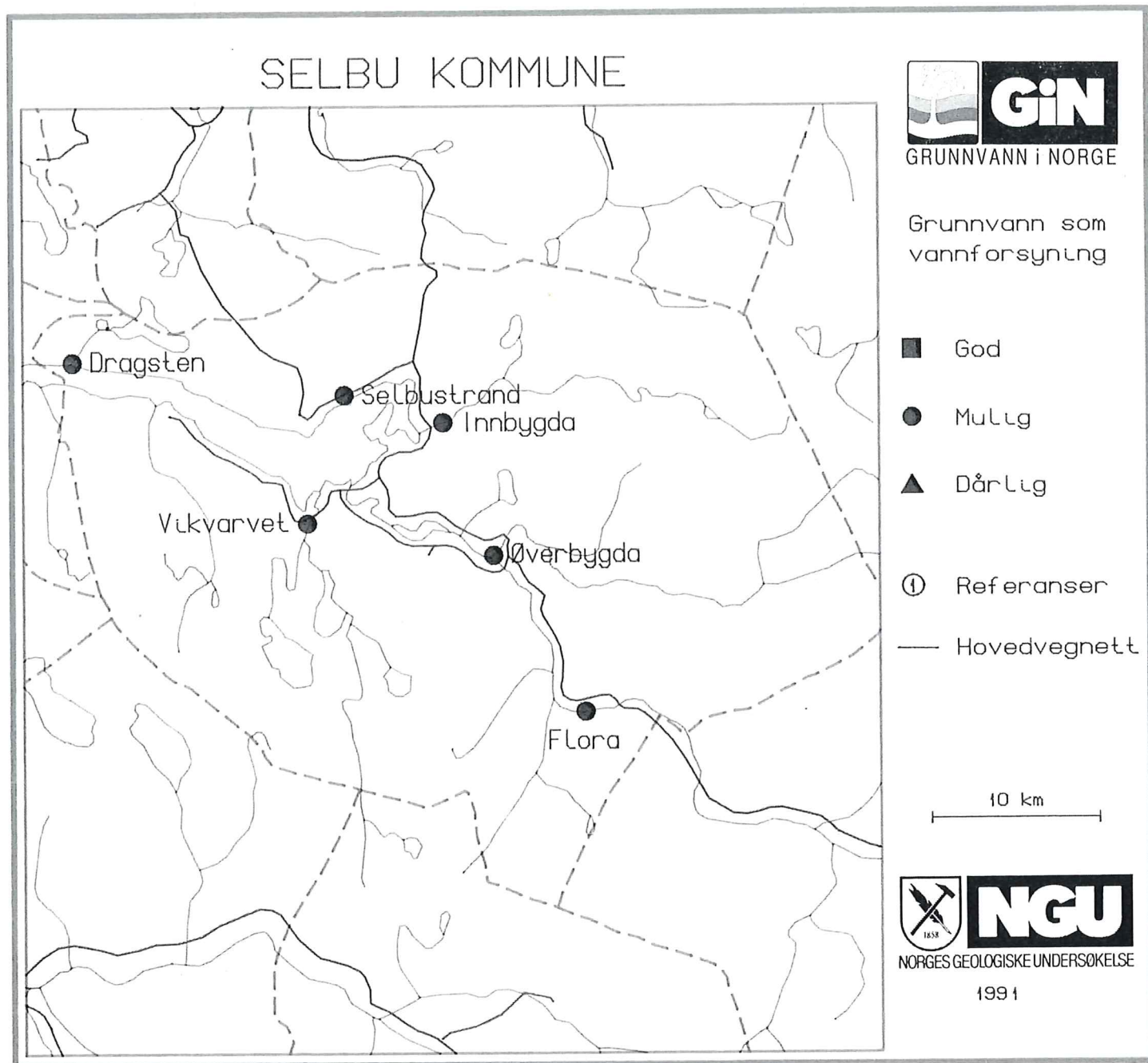
Det ble gjennomført elfiske og en vurdering av gyte- og oppvekstforhold i 11 sidebekker rundt Selbusjøen. Både årsyngel og flere årsklasser ørret ble funnet i alle bekkene, men i gjennomsnittlig lave tettheter. Det var potensielt gode gyte- og oppvekstforhold i de fleste bekkene, men ørreten møter konkurranse fra gjedde og ørekyt nederst. Det anbefales gjennomført habitattiltak i fem bekker og sperre for å begrense oppvandring av ørekyt og gjedde i fire bekker/elver.

I Nea omfattet undersøkelsene elfiske på 13 stasjoner (strykstrekninger), samt i åtte tilløpsbækker. I tillegg ble det fisket med bunn garn i 10 terskelbassenger fordelt på tre soner (Heggsetdammen-Usma, Usma-Heggsetfoss kraftverk og Heggsetfoss kraftstasjon – Bogstadhølen). I hver sone ble det satt én utvida Jensen-serien. I tillegg ble det satt seks Nordiske oversiktsgarn (5-55 mm). Som en kompensasjon for tapt naturlig rekruttering, blir det hvert år satt ut 10 000 to-somrig ørretunger av Nea/Selbusjøstamme. Fisken har i hovedsak variert i størrelse mellom ca. 80-100 gram. Totalfangsten av ørret på Jensen-serien og Nordiske bunn garn var 44 og 20 individ, tilsvarende CPUE på henholdsvis 4,3 og 7,4 individ. Villfisk dominerte klart i prøvefiskefangstene og utgjorde 81,3 %. I terskelbassengene ble det i tillegg fanget 24 ørekyt på Nordiske bunn garn (CPUE=8,9 individ), samt én lake. Villfisken i Nea blir betydelig eldre enn settefisken, med noe innslag av fisk på 5-9 år. Settefisken var i hovedsak to år, og med ett individ på åtte år.

NGU Rapport 91.127

Grunnvann i Selbu kommune

Mulighet for grunnvann som vannforsyning

Forsyningssted	Oppgitt vannbehov	Grunnvann i løsmasser	Grunnvann i fjell	Grunnvann som vannforsyning
Selbustrand	1,4 l/s	Mulig	Dårlig	Mulig
Innbygda	9,2 l/s	Mulig	Dårlig	Mulig
Flora	1,4 l/s	Mulig	Mulig	Mulig
Vikvarvet	2,8 l/s	Mulig	Mulig	Mulig
Øverbygda	9,2 l/s	Mulig	Dårlig	Mulig
Dragsten	1,0 l/s	Mulig	Mulig	Mulig

1. Generelt om grunnvannsmuligheter i Selbu kommune

LØSMASSER

Mulighetene for større uttak av grunnvann er generelt knyttet til løsmasseforekomster som er behandlet og sortert av rennende vann.

I Selbu kommune er det relativt store fluviale avsetninger langs Neas dalføre, særlig i området mellom Selbusjøen og Øverbygda.

I nedre delen av Garbergselva, samt ved Tømra er det elvesletter og vifter ut mot Selbusjøen som kan gi muligheter for grunnvannsuttak. En mindre elvevifte forekommer ved Stamneselvas utløp i Selbusjøen.

FJELL

Området ligger innen Trondheimsfeltet og berggrunnen består av kaledonske dekkebergarter. I hovedsak er det en vekslende serie metasedimenter tilhørende Gula- og Størengruppen.

Bergartene kan karakteriseres som middels til dårlige vanngivere. Ved gunstig plassering av borhull mot større knusningssoner kan man forvente vesentlig større vannmengder enn ved tilfeldig plasserte borhull.

2. Forurensningskilder.

Vi kjenner ikke til større forurensningskilder som kan påvirke vurderte grunnvannsforekomster for de prioriterte områdene.

3. Prioriterte områder

Selbu kommune har prioritert følgende steder:

SELBUSTRAND

Vannbehovet (gjennomsnittlig) er oppgitt til 1,4 l/s.

Ved selve Selbustrand synes det å være vanskelig å dekke oppgitt vannbehov fra løsmasser eller fjellbrønner. Lengre øst er det imidlertid to elvevifter som bør undersøkes med hensyn til grunnvann i løsmasser. Begge ligger ved eksisterende vannledning. Det er Stamneselvas vifte og Tømras vifte ut i Selbusjøen (fig. 2). Begge bør undersøkes med sonderboring og eventuell prøvepumping fra sandpiss. Da området ligger under den marine grense kan det tenkes at det er

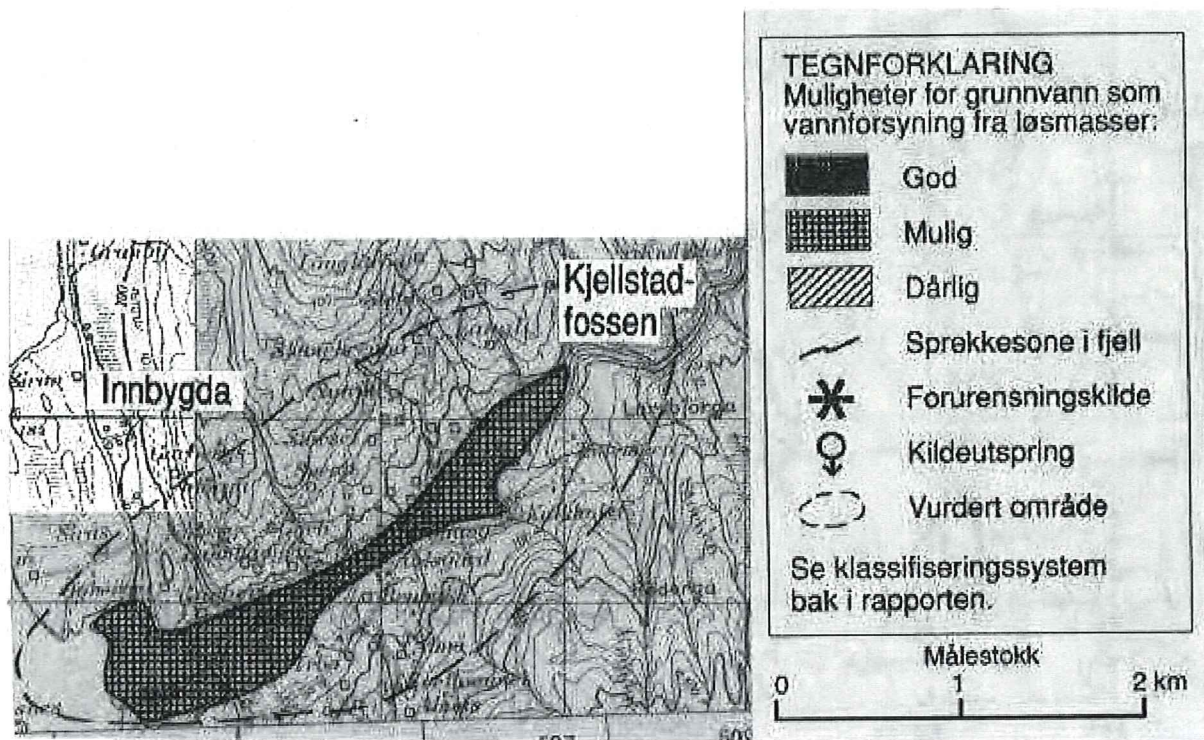

Fig.3. Utsnitt fra kartblad (M711) 1621-I Stjørdal som viser det vurderte området Innbygda.

FLORA

Vannbehovet (gjennomsnittlig) er oppgitt til 1,4 l/s.

På elveslettene ved Nea nedenfor Uthus kan det ligge til rette for uttak av grunnvann fra løsmasser. Ved Melan er det to øyer i Nea som også synes å gi muligheter for grunnvannsuttak fra løsmasser. Ved Usmas utløp i Nea er det bygd ut en elvevifte som også synes å gi muligheter for grunnvannsuttak (fig. 4).

NGU Rapport 95.088

Oppfølgende grunnvannsundersøkelser
i Selbu kommune

2 METODEBESKRIVELSE

Planleggingen startet med en gjennomgang av rapporten fra GiN, fase I (Grønlie, 1991) og andre eksisterende geologiske rapporter og kart. I samråd med kommunen ble det så satt opp en detaljert arbeidsplan med kostnadsoverslag for hvert prioritert område. Arbeidsplanen beskrev også kort hvilke områder som kunne være egnet for grunnvannsuttak.

De innledende feltundersøkelsene omfattet feltbefaring, geofysiske målinger (georadar) og sonderboringer med enkle testpumper. Metodene står beskrevet i tekstbilag 1 og 2. Ut fra resultatene fra de innledende undersøkelsene og i samråd med kommunen, ble det besluttet å gjennomføre en langtids prøvepumping i Flora.

Prøvepumpingen, prøvetakingen og laboratorieundersøkelsene er gjennomført slik som beskrevet i tekstbilag 1.

3 INNBYGDA

På bakgrunn av eksisterende ledningstrase og tidligere kvartærgeologisk kartlegging er de mest aktuelle områdene for grunnvannsuttak brelv/elveavsetninger på begge sider av Garbergelva nedenfor Kjeldstadfossen og brelv/elveavsetninger i nedre deler av Tømmerdalen (kartbilag 2 og 3).

3.1 Garbergelva

Georadarmålinger

Georadarprofil P1, P2, P3 og P4 ble målt, der P4 ble lagt øst for elva og de øvrige vest for elva (se kartbilag 2). Ved beregning av dybdeskala ble det valgt en lav hastighet (0,07 m/ns) på grunn av nærhet til elva og antatt høyt grunnvannsspeil.

Opptaket for profil P1 er vist i vedlegg 2.1. Mellom posisjon 70 og 0 sees en tydelig traufomet reflektor som er dypest ved posisjon 25 (ca. 11 m dyp). Denne representerer trolig overflaten av fjell. Reflektiviteten er svak over fjellreflektor, noe som kan indikere ensartet avsetningstype. For å undersøke om det her er grove avsetninger som kan være egnet for uttak av grunnvann ble det foreslått sonderboring der dyp til fjell er størst, nemlig i området 50-100 (8-11 m dyp). Mellom posisjon 119 og 70 ligger fjelloverflaten trolig for grunt til at området kan ha noen interesse for videre undersøkelser. Dyp til fjell er her trolig i området 3-5 m.

Vedlegg 2.2 viser opptaket for profil P2. Fjell sees som en markant reflektor gjennom hele opptaket. Fjell ligger grunnt mellom posisjon 130 og 90 (2-5 m dyp) og dypest mellom posisjon 60 og 40 (10-11 m dyp). Refleksjonene og refleksjonsmønsteret gir lite informasjon om massenes egnethet for grunnvannsuttak. Refleksjonene er imidlertid svake, og indikerer ensartet materialtype. Det anbefales en sonderboring mellom posisjon 60 og 40 for å undersøke om det her opptrer grove avsetninger der dyp til fjell er størst.

LOKALITETER I NORSK GEOTURISME 7

TRØNDELAG

SEVERDIGE LOKALITETER VERDT Å VITE MER OM

-EN STUDIETURPLANLEGGER-

Kjell Nordseth

**Institutt for Geofag
Universitetet i Oslo**

**Oslo, 2018
1.revisjon**

FURUDALEN i Namdalseid har en berggrunn av omdannede kambrosilurbergarter, Landskapet er velordnet og oversiktlig med mange innsjøer og tjern og drumlins. **Furudalsvatn** er på 1,95 km². Det har vært noe regulert vel og merke som fløtningsmagasin. Statsskog har sikret **Rognlihøgda NR**. I Esplingdalen SV for Furudalsvatn er 11,2 km² barskog gitt verneverdi A. (1291)

Fykfædalen Se Flåmann

FÆBY i Verdal er en storgard i **Verdalsøra**

Færen Se Feren

Fætta Se Lokbekken

Fættenfjorden Se Fættenfjorden)

FØINUM i Grong har fornminner som gamle veifar i det verdifulle kulturlandskapet.

FØLLING N for **Steinkjer** langs E6 har Føllingsbakken og fin utsikt over **Snåsavatn**. Kirka er fra 1700s. NGU har undersøkt grunnvannsforholdene ved **Semselvas** utløp med gunstig resultat

FØRRI i Overhalla har en vernet amfibiedam og loner ved **Namsen**. (1311)

Faastadjæra Se Falstadbukta

Gadhølvatnet Se Kvenvær

GAGNÅSVATNET (Gangåsvatn) (150m, 5,5 km²) i **Skjenaldeelv V** for **Orkanger** har et interessant myrområde og naturreservat – **Svorkmyra** – med rikt fugleliv særlig andefugl. Gangnåsvatnet er en klarvannssjø og kalkfattig og er regulert 3m. NVE har vannmerke med serie fra 1916. Vassdraget er behandlet i Samla Plan. Sedimentene viser sandig morene over marin leire så her må breen ha gjort et framstøt. Grunnvannstilførselen ved Dorøya er undersøkt av NGU. (811, 858, 7425)

GALTEN i Namsos med Wingfjellhulen 2 km lang oppkalt etter en engelsmann – Mr.Wing. Herfra er det flott utsikt.

GALTNESET i Nærøy er et gammelt handelssted som hadde aktivitet til 1950. Galtneset byr på unik natur med over 120 (15-20) imponerende jettegryter spredt oppover fjellsiden. Det er 1,5km å gå fra **Setran** hyttegrend eller Galtnessetran ved **Salsbruket** Utsikten er flott over Opløfjorden.

GALÅEN i Røros med Galåvollen Gård er kjent for sine mange høns.

Gammelbrufossen Se Puttvollen

GAMMELELVA NR eller **Forsnesevja** mellom **Ler** og **Kvål** langs **Gaula** ble etablert (1989/1993) som en meandersjø avsnørt fra Gaula 1902. Dette er den yngste meandersjøen og omfatter 256da med flommarkskog. Dette er den største forekomsten av mandepil N for Dovre. Tjernet er i gjengroing og kan by på sjeldne planter bl.a. sverdlije. Det er en god sonering i vegetasjon etter hvor langt gjengroingen har kommet. Insektslivet er rikt. Flommer i Gaula kan fremdels strømme gjennom sjøen. (303, 568, 813, 815)

Gammelgruva Se Løkken

GAMMELGRUVHØGDA i Tydal og **Roltdalen** har gamle kobberskjerp bl.a. **Høyås gruve**. Det var mange gruver i drift her fra 1713 til 1761. De er omtalt av NGU. (1302, 1338)

GAMMELSETRA-HAUGTJØRNA NR i Roan med et eservat med kystgranskog på 1280da på hver side av Hoftsdalselva. Dette er rik boreal barskog med innslag av varmekjære arter. Det er utarbeidet konfliktanalyser mot planlegging av vindkraftverk. (7522)

GAMMELVOLLSJØEN (505m, 1,1 km²) i Tydal har en stor glasifluvial slette med dødislandskap i N-enden. Det foreligger planer om regulering i forbindelse med **Sellisjøen**. (1302)

Gammelåa Se Høylandet

GAMSTUHAUGENE i **Gressåmoen NP** er den eneste større endemorenen i parken. De enorme sidemorenene gir stor kontrast til landskapet rundt. Området er frodig. (970)

GANGSTAD i Inderøy har en kulturmark som er av de mest verdifulle i området. (1309)

GARBERG i Meldal var på 1700-1800s sognets største gård. Den ligger i rekkefølge som er uvanlig i Trøndelag. Den eldste delen er fredet og er fra 1750. Den var tidligere en skystasjon fordi gamlevegn til Nordvestlandet gikk gjennom tunet. Kulturlandskapet er verneverdig, og driftsbygningen fra 1870 er bygd i klubbemurteknikk. **GARBERGFJELLET** når opp i 620m og er et populært turområde. (568).

GARBERGELV (158 km²) i Selbu er kjent for sitt store biologiske mangfold. Særlig **Stråsjøen** (515m) er framhevet og er sammen med **Prestøyan** med Svartåsfossen (25m) etablert som NR. Vassdraget er foreslått vernet. Midlere vannføring i Garbergelva er 2,8 m³/s målt ved **Kjelstad** vannmerke, og Garbergelva er behandlet i Samla Plan. MG terrassene ved Litjmoen når opp i MG på i underkant av 200m, og det er mye raviner i disse massene. Ved utløpet ved Innbygda er et stort delta og verneverdig kulturlandskap. Ved **Høystakken** er det jettegryter.

- Fossen i Svartfossen Ø for Stråsjøen er imponerende. Største sjø er **Børsjø** (355m). (373, 396-98, 416, 423, 424, 503, 1329, 1418, 3566, 5024)
- GARBERGMYRA NR** i Meldal (1990) er slåttemyr på 322 da 230 m o.h. som et ganske lite, men variert myrområde. Berggrunnen er fyllitt. Det er satt opp en infotavle langs riksvegen og utarvbeidet en forvaltningsplan. . (568, 2665, 5057)
- GARDKLEPPSJØEN** (877m) i Tydal har en spesiell bergart –pseudotakylitt - en svart vulkansk bergart omtalt i NGU 211. Den står i bekkeleiet på Ø-siden. Sjøen har et rikt fiske. Det er laget konsekvensvurdering om en eventuell overføring av **Lødølja** kan gi lekkasjer av sjøen. **GARDKLEPPVOLLEN** har utsyn over **Sylenemassivet** og **Essandsjø**. Garden har en spesiell jordkjeller med garbenskifer i veggene. Det er planer om en kraftledning over vollen. (1302)
- GARLI** i **Soknedal** i Midtre Gauldal er en gammel skysstasjon som var i drift til 1921 da Dovrebanen åpnet. (568)
- GARNES** i Verdal der drikkevannet er 4 løsmassebrønner langs **Inna**. (527)
- GARRABREKKLIA** i Åfjord/Bjugn har verneverdi A på den boreale kystgranskogen.
- GARSTAD** i Vikna har en langkirke fra 1856. På **Husfjellet** (94m) er det utsikt over **Folla**, og det står en vindmøllepark på toppen. 5 møller ble bygd 1991-1993 som gir strøm til ca 100 husstander. Dette er landets første vindmøllepark
- GARTEN** er øy (1,5 km²) i Ørland med bru fra 1923. Havområdet over til **Storfosna** har en sterk tidevannsstrøm med godt fiske. (6805)
- GARTLAND** ved **Gløshaug** i Grong (*gløs* = vid utsikt) har Gløshaug kirke fra 1689. Mye av den er bevart fordi den ble kjøpt av engelskmenn som hadde interesser i laksefisket utenfor. **Elstad-** og **Rossetgårdene** ligger på andre siden av elva. Gartland-**Harran** byr på et rikt kulturlandskap.
- GARTLANDSELVA NR** (2006) er et ravineterreng i leire med kalkrik boreal regnskog av høy verdi og sjelden lavflora. Arealet er 1,3 km² 80-260m o.h. (2665)
- GAUA** (84,7 km²) renner ned fra Gynnesfjellet (910m ut i **Gaula**. Det rike deltaområdet er skapt de siste 100 årene. NVE har hatt et vannmerke i Gaura siden 1969. (813)
- Gauasumpen Se Hølonda
- GAULA** har et nedbørfelt på 3653 km² og er behandlet i Samla Plan. . Siden 1850 har den vært kjent som den nest beste lakselv i landet. Fisket er omtalt alt 1440, og siden 1850s var det bortleid til engelskmenn. Laksen går til **Eggafossen** i **Svølgja** 95 km fra havet Gaula er vernet (1985) mot kraftutbygging selv om det er noen relativt små reguleringer allerede i vassdraget. Reguleringsgraden er 6,7%. Den har status i NVE som et ForskRef vassdrag, og det er utarbeidet en flerebruksplan for vassdraget. Gaula er kjent som en av Europas rikeste med hensyn til biologisk mangfold. Et særlig verdifullt område er **Gaulosen**. Barskogen når opp i ca 600m. Fuglefaunaen er rik særlig på lokaliteter som **Sundsberga**, **Loglolia**, **Loddgårdsåsen** og **Vattåsen**. NVE har et ofte brukt vannmerke ved **Haga Bru** med observasjoner siden 1907. Gaula har lite innsjøer annet enn nær vannskillet. Derfor blir den en flomelv med betydelig erosjon. Derfor er det bygget store forbygningsarbeider. Den ved **Flåøiene** er fra 1880s. Den største kjente flommen var 1940 med 3060 m³/s, men det har vært skade- og storflommer i vassdraget 1345, 1675, 1789, 1879, 1882, 1918, 1940, 1944 og 1995. 1995 var vannføringen 1284 m³/s ved **Gaulfossen**. Her er laget et flommerke. Det er målt massetransport i vassdraget og konsekvenser av inngrep som grustekt. Lite gjennomtenkt grustekt har senket elvebunnen ved **Udduvoll Bru** opptil 1-2m i tidsperioden 1935-1984 - lokalt 10m - da bunnen ikke lenger har et beskyttende dekk sjikt. Dalen har 2 terrasser særlig tydelig ved **Hovin** og **Høgmælen**. Massene i Gaulas dal er mer enn 100m tykke. I nedre del er det faktisk 400m ned til fjell. Berggrunnen i nedbørfeltet er **Trondheimsfeltet**. Gruveforurensninger er påtagelig særlig i øvre del med **Kjøli Gruver**. Under istidene har Gaula gravd seg en dyp Gauldal, og sideelvene må tilpasse seg dette med dype trange tilpasningskløfter. Gaula gjennom **Svølgja** er et godt eksempel. Myrandelen ned til **Støren** er 26%. NTNU har utgitt et botanisk naturtypekart, og elvelandskapet er typifisert av Univ.Oslo. Særlig strekningen **Flå-Melhus** har verdifullt elvelandskap NVE har et nivellement. Mange områder er vernet; **Forsnesevja**, **Løre**, **Gaulfossen** og **Gaulosen**. (31, 396, 397, 398, 406, 409, 417, 423, 424, 461, 531, 811, 812, 813, 815, 829, 974, 1058, 1327, 1459, 1857, 1861, 1865, 1874, 1940, 2369, 2636, 3607, 4288, 4321, 4672-73, 4675-76, 4768, 4847-51, 4853-54, 4863.-65, 4942, 4956, 6614, 6636, 7023, 7416, 7425, 7521)
- GAULDALSGRUVEN** for **Sjursfloan** i Holtålen var i drift 1774-1915.
- GAULDALSVIDDEN** er et fjellområde i Holtålen-Midtre Gauldal-Rennebu og Nord-Østerdalen (i Hedmark) og en rolig paleisk vidde på ca 1000m. Det har et maksimum i **Forelhogna** (1332m) og Gauldal – svidda ble ivaretatt i vedtaket om **Forelhogna NP** 2002 med 1062 km² og store tilstøtende LVO'er. (303)